

Hodnocení bakalářské práce

Posudek oponenta

Jméno autora: Lukáš Kučera

Název práce: Migrace a média pohledem členů a příznivců politické strany SPD

Téma práce: v širším kontextu aktuální a přínosné.

Téma bylo v literatuře: téma v literatuře dosud nebylo dostatečně zpracováno, ani antropologicky promyšleno.

Zaměření práce: kompilace + výzkum

Práce je zaměřena: teoreticky

Jazyková a stylistická úroveň práce: odpovídající

Rozsah práce: přiměřený (56s.)

Použitá literatura: aktuální, relativně dostatečná šíře

Počet uváděných titulů: 22+29 elektronických zdrojů

Formální stránka práce: odpovídající

Cíl práce: splněn

Úroveň závěrečné práce: odpovídá stanoveným kritériím a požadavkům

Konkrétní náměty, připomínky nebo otázky vyžadující doplnění u obhajoby:

Bakalářská práce Lukáše Kučery se potýká s mimořádně aktuálním fenoménem populisticky orientovaných politických hnutí a jejich vztahu k migraci. Výzkum je zaměřen primárně na hnutí SPD. Hned v úvodu je třeba autora pochválit za velmi dobře zaměřené téma a celkově za dobrý design práce. Práce se zaměřuje na specifickou vazbu mezi teoretickými východisky doktríny SPD a otázkou aplikování jejich biopolitiky. Bohužel, hned v úvodu zjišťujeme, že textu chybí metodologický nástroj k analýze, čímž práce nutně tíhne k pouhé deskripci, která zůstává dost často na povrchu (např. subkapitola Podobné strany v české politice).

Vlastní práce je rozčleněna do čtyř oddílů. První reflektuje otázku nového populismu, radikalizace a xenofobních až rasistických tendencí na současné politické scéně. Druhý je věnován vzniku a vývoji SPD. Třetí oddíl se zabývá postavením SPD v pravolevém spektru politického směřování. A poslední oddíl se snaží o vlastní výzkum na základě polostrukturovaných rozhovorů se sympatizanty SPD.

Autora zajímá rétorická hra populistické doktríny SPD, která se očividně dotýká antropologické kategorie lidskosti. Jedná se o velmi naléhavé dilema, se kterým souvisí také otázka kulturních hranic a jejich překračování. Autor sice vidí problém rétoriky SPD správně v etnocentrické uzavřenosti, ale až příliš snadno přechází k řešení v bezproblémovém překračování hranic. Nevšimá si totiž, že právě to Tomiu Okamuru a jeho stoupence pobuřuje. Zatímco Okamura a SPD nedostatečně analyzují překračování hranic „zprava“, Lukáš Kučera zase nedostatečně analyzuje překračování hranic „zleva“. Překračování hranic je člověku antropologicky

vlastní, avšak tím ještě není řečeno, že jakýkoliv směr překračování odpovídá „lidskému určení“, jakkoliv je na deklaratorní rovině tento pojem problematický.

Dalším jevem, který v rámci tématiky BP Lukáše Kučery doslova volá po hlubší a komplexnější analýze, je viktimizační rétorika SPD, která tomuto politickému uskupení získává značnou atraktivitu a voličskou základnu. Reduktivně zúžená pravda, modelovaná do emočně silného a srozumitelného mravního ponaučení, z hlediska humanistického kapitálu, kterým se ohání, nejenže očekávaně končí ve svém protikladu, ale také vytváří nová perzekuční schémata.

Nejslibnější přidanou hodnotou práce je vlastní autorův výzkum. Ten však zůstává jakoby v půli cesty. Končí jen velestručným shrnutím bez jakékoliv analýzy a interpretace, což je mimo jiné způsobeno také již zmíněnou absencí metodologického (antropologického či filosofického) nástroje.

Výzkumem a jeho analýzou měla práce směřovat k nejdůležitějšímu bodu, kterým je transkulturní reflexe vycházející z naléhavé potřeby po uchopení důstojnosti lidského jedince a adekvátní odpovědi na ní. Tato část se však zdařila na obecné rovině pouze částečně a doslova volá po komplexnějším a analytičtějším rozpracování. Transkulturní reflexi je totiž věnován pouze jeden odstavec v závěru. Ten je navíc vystavěný na velmi obecné a povrchní tezi, že v transkulturní komunikaci jde o překračování vzájemně se překrývajících hranic. Opět chybí jakákoliv analýza, na základě čeho k tomu může docházet a jak to souvisí s tématem BP.

To patrně souvisí s dalším důležitým aspektem BP. Prakticky celým textem se vine jeden základní problém. Tím je absence samostatného tvůrčího analytického myšlení. Teoretické koncepty autor používá mechanicky bez organického propojení. Nicméně alespoň náznakem dochází k závěru, že dialog mezi odlišnými lidskými jedinci nemůže mít technickou nebo mechanickou povahu, nýbrž musí vycházet z organického a existenciálního zakotvení v transkulturním horizontu bytí.

Z formálního hlediska je třeba zmínit, že autor často cituje celé věty a jejich čisti, ale nedává je do uvozovek, čímž automaticky mate čtenáře, že jde o jeho vlastní text. Také stylistika by si zasloužila větší péči.

Práce Lukáše Kučery rozhodně nepatří mezi tuctové práce „z povinnosti“, prokazuje značný potenciál, avšak nelze nevidět, že má celou, a ne malou, řadu nedostatků. Nicméně přeci jen naplňuje hlavní zaměření oboru i účel BP definovaný povahou studovaného oboru. Přestože má práce především deskriptivní charakter, přeci jen se pokouší sledovat konceptuální plán.

Výsledné hodnocení: Předložená bakalářská práce splňuje podmínky a nároky kladené na odbornou práci.

K obhajobě si připravte odpovědi na otázky:

- 1) V čem si z hlediska perspektivy transkulturní komunikace doktrína SPD a výroky Tomio Okamury protirečí?

Datum: 18.7. 2021

Th.Lic. František Burda Th.D.

Podpis